

ΙΤΑΛΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Η ΜΟΙΡΑΙΑ ΗΜΕΡΑ

ΤΑΝ τήν είδα γιά πρώτη φορά τήν ώραία, τήν κατάλειψη έκεινή ώμορφια, με τά δόλο-
ξενθά μαλλιά και τά γαλάζια μάτια, με τό-
λυγερό πορφύρινο πού λύγιζε σαν διούλιδη, φω-
τισμού τῶν ἔπιτοι μου ποιὸν ἄρσας ν' ἀγα-
ποῦσθε γινάεις αὐτή καὶ ποιὸν ἐφωτικό πά-
θος ν' ἐφούντων στὰ ώραια λαζαριστά
στήθη τῆς.

'Αλλά δταν τήν ἐγνώσιμο καὶ βεβαιώθη-
κε, δι' οὐδὲν τῆς περινότες χροῖς τίς χροές
τῆς ἀγάπης, δι' ξοῦτες ἀδιάφορης καὶ ψυχῆς
γιά διλα, μετά τὰ μάτια γνωσμένα πάντας
πόδες τῶν οὐρανού, φύτηρα πάλι τὸν ἔπιτον μόνον ποιὸν τραγωδία πό-
νου νάχε συντάγμεις, νάχε λιγοσεὶς ἄρσας την ψυχή της;

Κι' ἔμαθα κατόπιν τὸ φριγιό δυλμά τῆς καρδιᾶς της, τήν τρα-
γωδία ποὺ σπάραξε ἀλλοτε τὸ στήθη της. 'Εδω καὶ λίγα χρόνα, ή-
ταν παντοπλέμην μ' ἔνα νέο ἀριστοκράτη, βίαιο καὶ βάναυσος, δι' ὁ-
ποιος δὲν ἔσκαν τίποτε ἄλλο, παρὰ νά τρόπη την περιουσία της μὲ
ἡθοποιὸς καὶ μικραρίνες τῶν δειπάρων μετάπονταν καὶ ντάνογχο.

'Ο ἄνθρωπος αὐτός, τοῦ δι-
ποιον οἱ πρόγονοι ἤσαν διλα με-
γάλοι ἀριστοκράτες, ἐνόμιζε πόλες
ἥταν ἐλεύθερος νά ζή διποτε τοῦ
ἀρρενούς καὶ πόλες δὲν τίχε κανένα
δικαιοία ή γινάεις τοῦ οἴτη νά
παραπονεῖται, οἵτε νά ἐκδικηθῇ.
Τοιναντίν μάλιστα ἵντοριστάνταν
τὸν ἡμέρωτον καὶ πολλές φορές
τῆς δημωριγνοῦς τρομερές στρα-
τεῖς ζητεῖαν.

Η ἀλήθεια εἶνε, διτή η ώ-
ραια αὐτή γινάεια εἶχε πολλούς
θαυμαστάς, ποὺ δὲν ἔταναν νά
της ἐξαράβουν τὸ θυματισμό τους
καὶ νά της παροφέρουν τὴν λα-
τρεία τους. 'Αλλ' ἔκεινη δειχνό-
των πάντες ψυχῆς μ' ἀδιάφορη
σ' διλες σύντες τῆς ἐρωτικῆς ἐ-
δηλώσεως. Γιατί ήταν πραγματι-
κά τίμια γινάεια! Εξενίο δὲ
τὸ διποτε τὴν καρδιοῦ πρὸ πάν-
των τίμων καὶ ἀμόλινη, ήταν ή
ἐξαιρετική ἵτερηπάνεια της. Λέν
ηθεῖε νά τατενοθῇ! 'Ηταν πε-
ρίφραση μέχρι ἀγερωχίας.

'Ωστόσο, πολλές φορές πε-
τριφέρε, διτή ἔπειτε νά την ορθήσῃ
τὸ ἄντρα της γιά τίς ἀποτιες
του. Νά τὸν πληρώση μὲ τὸ ἴδιο
νόμισμα. 'Ο χαρακτήρας της δι-
μος, δι' ἀγέρωχος καὶ ἀπεριμα-
νος, ἐπιναστατοῦσε στὴν ἰδέα
αὐτή. Μισοῦνε καὶ συχανόταν
διλούς ἐκείνους ποὺ τήν περιοποί-
ζουν μ' ἐπερίμεναν μ' ἀγονία
νά πέση στὴν ἀγκαλία τους.
Τόνδι μισοῦνε σαν ἔχοντος, σαν
ἀκαίσχυντους κυνηγούς ένος ἀ-
παγορευμένου συνηγού!

Η ἀγερωχία της πλημμύρι-
ζε καὶ κατελειώνεις μέσον στὴν καρδιά της τὴν θέσι καθεῖ ἄλλον αι-
σθήματος. 'Από ἀγερωχία διέφερε μ' αὐτὸν τὸν ὄχρεον σιγμο καὶ
δὲν τὸν ἄφινε νά φύγη, γιρίζοντας στὸ πατρικό της σπίτι. 'Από ἀ-
γερωχία δὲν ἀνταποκρινόταν στὶς ἐρωτικῆς ἐδηλώσεις τόσων μνη-
σιτῶν τῆς καρδιᾶς της...

Πλησίασε καὶ κάρφωσε τὸ βλέμμα του στὸ γλυκό της βλέμμα...

καδύνημα τῆς ἀγερωχίας της πατέρωνες μονομάς;

"Ω! Τις καρδιά ἔχει διαί της ψυχολογία! "Έχει τὰ μινοτά της!

Κι' ἐπανοίθησε μεταξύ τους μὰ τάπη μαρού, ἀγρία, ἀγέρωχη.
Ἐκείνος δὲν ξινόνες τίποτε. 'Υπέρμενε ποιητής μὰ ἀνένεφαστη
ἀγονία, καταναλίσκοντας τὶς δυνάμεις του, φεύροντας τὴν ἀντοχή
τῆς καρδιᾶς του, μὲ μόνο τὸ σκοτό νά μην ἀφίση νά ἐκδιψθῇ τὸ
πάθος του!

'Ἐγνόιζε διτή ἔκεινη ἀνταποκρινόταν στὸν αἰσθημά του; "Ισω...
Αλλά δὲν ἐδειγει, διτή τὸ γνωρίζει, "Ἐλασση τὰ ἔβλεπε διλα, τὰ νέ-
νουισθεῖσα, ἐπέκινετε ἀπὸ ημέρα σὲ ημέρα, ἀφενε νά παραδίνεται
σιγά—σιγά, συνασπασμούντης διτόπιο βαθεῖα κείνο ποὺ ἔστε, ἀνι-
κρύζοντας μὲ ψυχοριμία τὸν χρεού, στὸν διποτε μινοτάς θὰ κα-
τεωνιλούσε, τρελλή ἀπὸ τὸν ἔφορτο της, μεθυσμένη ἀπὸ τὸ γλυκό
πιοτὸ ποὺ τόσο ἀστογάρα για τὰ πάντας της τῆς εἶχε στεγνήσα!

"Όταν πρωτουναντήθησαν, ἐστιτάζτησαν μ' ἔνα βλέμμα βαθύ,
ἐξερευνητικό. 'Αντελήγραψαν, διτή δὲν ἔνας ἔβαλτε πρὸς τὸν ἄλλο,
παρὰ τὴν θέλησι του, μινοτάς καὶ ἀνατοφεντος. Δὲν ἀντίληξαν
οὔτε μὲν λέση. 'Άλλ' ὅταν αἰσθηνόταν τὶς ψυχές διαθέσεις τοῦ
ἄλλον, ἀγορεύει τὰ βίηματα τοῦ ἄλλον ποὺ πλησίαζε. Καὶ ὑπολόγιζε
τὸ διαπίπτημα, ἐλογύριαζε τὸν καρδιὰ ποὺ χρειάζονταν για τὴν μοιραία
συνάντησα.

"Η μηρά πλησιάζει" ἐ-
ρεθίζεις ἡ δούκισσα, κιμπε-
μένη ἀπὸ ἔνα ἀνένεφαστο αἴ-
σθημά, ἔνα αἴσθημα ἀνάμεστο
ἀπὸ φοίνικα καὶ ἀγονία.

"Η μηρά φτάνει" ἐ-ρημό-
ιζεις ταῦτοχρόνος καὶ ἔκεινος,
πλημμυριζόμενος ἀπὸ μὰ ἀνε-
πιπτο τὴν εύηγγη.

Καὶ πραγματικῶς. 'Ασυνα-
θήτως καὶ χροὶς κανεῖς ν'
ἀντιληφθῆ πῶς, ή μινοτά μη-
μέρα πλησίαζε!

"Ήταν μὰ Τρίτη, βράδη,
σὲ μὰ χροεστερείδα, "Όταν ση-
ναντήθησαν τὰ βλέμματα τους,
ἔδοκιμασαν καὶ" οἱ διοὶ τὸ ἴδιο
αἴσθημα: διτή ή μινοτά δῶρα
εἶχε φτάσει πειά!

'Ἐκείνος τὴν ἐπληρίσατε μ' ἐ-
πελέφωσε τὸ βλέμμα του πά-
νω στὸ γλυκό βλέμμα της. 'Η
δούκισσα δὲν ζωμήλωσε τὸ πε-
φάλι της. "Δράπε νά ἔχερεν-
νήση εἰσενώς μὲ μὰ ματά τὰ
πόλο σοστεινά βάθη τῆς ψυχῆς
της. Καὶ σὲ λίγη δῶρα ἔκει τὸν
χόρευσαν μαζέ, ἔκεινη τὸν εἴτε:
—Τὴν Κυριακή στὶς τρεῖς
τὸ ἀπόγευμα, θὰ σᾶς περιμένω
στάτη μον... ***

"Ως τὴν Κυριακή ἔπειτε
νά περάσουν τέσσερες ίμερες
ἀγονιώδων μὲνανομῆς, ιμέρες
αιώνιες, ἀτελείστες, κατὰ τὰς
διποτε κάθε στιγμή ἔχερεν στὴν
ψυχή της δούκισσας ἔνα τρο-
μερό αἴσθημα: Τὸ αἴσθημα τῆς
μετανοίας.

Μετανοίστε γιὰ τὸ φαντεβοῦ ἔκεινη, ποὺ μόνη της τὸ εἶχε δώ-
σει! Σκευτάτων νά σπρωθῇ καὶ νά φύγη, ν' ἀποκαλωνθῆ ἀπὸ τὴν
πολιτεία ἔκεινη, ἄλλ' ἀμέσως πάλι ἀλλαζει γινόμεν καὶ δὲν πραγμα-
τοποιούσε τὸ σχέδιό της. "Εμενε αἰστοπάσιτη, νικηπόλη, ἀνίσανη
νά παραπτῇ ἀπὸ τὸν ἔφορτο.

Τὴν ἄλλη μέρα διτή αντρας της ἔφευρη γιὰ δονιεύεις τον στὸ Πα-
ρίσι. Σὲ μὰ στηγή σκέπτρηκε νά πέση γονατιστή στὰ πόδια του, νά
τὸν παρακαλέση νά μείνη κοντά της, νά τοῦ ἔξαιρωντη τὸν πόνο
τῆς πληρούμενης της καρδιᾶς, νά τοῦ ζητήση νά την σώσῃ! 'Εδοκί-
μασε διμος μὰ ἀρδία, μὰ ἀποτοφή, τρισκήλι ἀλλώστε σὲ μὰ γι-
νάεια ποὺ βλέπει, διτή τὴν περιφρονεῖ καὶ τὴν παραμελεῖ δὲ σύντρο-
φος τῆς ζωῆς της.

Ἐγνύοις μέση στὸ σπίτι της σὰν πληρωμένη τίγρες, μὲ μιαρῶν-
ταις καλύπτη, μὲν ἔχοντας τὴν δύναμη νά ξεστάση σὲ κραυγής δια-
μαρτυρίας. "Ωστου τέλος βιθιστήρει σὲ μὰ γλυκεῖς κούρσας, σὲ μὰ
κυριακή ἔκπιδην.

"Η νίκη τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακή, ήταν μὰ νόχτα
φριγικής δοξασίας γιὰ τὴ δούκισσα. 'Απελπισμένη πρὸς τὴν εικόνα τῆς Παναγίας καὶ τὴν ικέτευ-

μὲ βουρκωμένα μάτια νὰ τὴν συμβουλέψῃ, νὰ τὴν δδηγήσῃ, νὰ τὴν βοηθήσῃ! Φρικιόνες, τὸ κοριμὶ τῆς ἔπειρος ἀπὸ ἕνα δινέκφραστο βαθὺ ωγος, ἡ καρδιὰ τῆς χτυπῶντος δυνατά, ἐπασχε, παραληρῶντος. Δὲν ἔχεται τὸ ν' ἀποφασίσῃ. 'Αμφέβαλλε, καὶ ὅμως ἐγνώσῃς πῶς ήταν ἡττημένη.' Εννοιοθε, ὅτι ἡ καρδιὰ τῆς εἰχε δαμάσει πεντάλλες τὸν αἰλούρεις τῆς, δηλ. τῆς τὸ λογικῆς, δηλ. τῆς τὸ εἰναι.

Καὶ τέλος, θιτέρω αὖτὸν πολύνορθη ἀγωνιστὴ πάλη, ἔξαντλήθε, ήταν πεντάλλιαν ν' ἀντισταθῇ στὸ μαραίνη.

Κυριακὴ ἀπογειών.

Μόνη στὸ σαλονάκι τῆς περιμένει μὲ μᾶς ἀσυγκράτητη ἀγωνία.

Τρεῖς! γινάται σὲ ἄλγο τὸ φολόη τοῦ τοίχου. Διενθύνεται στὸ παράθυρο ποὺ βλέπει στὸ δρόμο. 'Αφίνει τὸ βλέμμα τῆς καὶ πλανάται κινήση ὡμοὶ ἀνάμεινα στὸν διαβάτες ποὺ περνοῦν. Μὰ ἀλλοίωνο, ἐκεῖνος δὲν φάνεται νάραστα.

Τέσσερες, πέντε, ἔφτα ἡ ὥρα! 'Αγόμια νάρθη! 'Η δούνασσος, ἀπελπιμένη πεντά, ἀποφάσισε μὲ μᾶς στημὴ νὰ τυθῇ καὶ νὰ τρέξῃ ἡ Ἰδια στὸ σπίτι του. 'Αλλ' ὄχι, δὲν ἔπεισε ν' ἀγήσῃ τὸ πάθος τῆς καρδιᾶς τῆς νὰ τὴν παρασύνῃ σ' ἔνα σαδάνιο!..

Καὶ ἔπειριμενε, ἔπειριμενε ὡς τὰ μεσανύχτα. 'Απιμδισμένη πειά καὶ ἀποφασιμένη ἀπὸ τὴν ψυχὴν τῆς ἀγωνίας, κάθησε στὸ γραφεῖο τῆς καρδιᾶς τῆς ἔγραψε αὐτές τὶς λίγες λέξεις :

«Σὲ πρότο τὸν φαντεῖον δὲν πηγαίνει μονάχα ἐκεῖνος ποὺ εἶναι πεθαμένος!».

Καὶ πραγματικό! Ἐκεῖνος ἤταν πεθαμένος στὴν κρεβατοκάμαρά του, διαν ἡ δούνασσος τοῦγραφεις αὐτὰ τὰ λόγια! Ντιμένος κομψά, φροντίζεις τὰ γάντια του, μὲ μᾶς καμένα στὴ μποντονέρα του, φανόταν πώς ἤταν ἔτοιμος νὰ πάῃ στὸ φαντεῖον. Στὸ χλωμό πρόσωπο του διαγράφαταν μὲ φριγτὴ ἀγονία, ἡ ἀγωνία ποὺ δοξάζει μετὰ στὸ τελευταῖς στηγμές του. Τὸ καμδικὸν ὑπηρικό, ἀπὸ τὸ δόπιο ὑπέρερε χρόνια τόρο, εἶχε ψευδοφέρει τὶς τελευταῖς ἡμέρες. Περίμενε μὲ ἀγωνία τὴν μοιραία Κυριακῆς, τὴν ποιητὴ στηγμή, ποὺ θὰ ἔστριψε στὸν δύγαλο του. Μὰ δὲ πόδις του δὲν ἔστριψε στὸν δύγαλο του. Η καρδιὰ του δὲν βάσταξε στὴν τόση εὐτυχία. 'Η καρδιὰ του... Τὸ εὐθραντο, τὸ λεπτὸ αὐτὸ βάζο, ποὺ ἡ ἐλαχίστη

σύγκρουσις μπορεῖ νῦ τὸ σπάσι. Καὶ τὸ εὐγενικὸν ἔκεινο βάζο ἔσπεισε τὴν στιγμὴν ποὺ δὲν νέος ἔσπειρε τὴν συνάντηση τῆς εὐτυχίας του!

Οἱ ἴντροι του, ποὺ μπήκε αὔριο στὸ δομάτιο του, τὸν βρήκε σπασμένον στὸ πάτωμα, μὲ ἀφρούς αἴματος στὸ στόμα.

Τὴν ἄλλη μέρα, προτοῦ ἀκόμα καὶ τὸ γράμμα τῆς σ' ἔκεινον, στὸν ἀγαπημένον τῆς, δύσασε στὶς ἐφημερίδες τὸ τραγούδι του τέλος.

Τὶ σταφαγμὸς καρδιᾶς!

Γένι αὐτό, λοιπόν, δὲν ἀγαπᾷ πεντά, δὲν μπορεῖ πεντά ν' ἀγαπήσης ἡ δούνασσα. Γένι αὐτό ἔχει, σύροντας μαζῆ της τὴν φροντὶ τραγούδια της.

Δὲν μπορεῖ ν' ἀγαπήσῃ πεντά, γιατὶ ἡ καρδιὰ τῆς εἶναι ἀφρεωμένη σ' ἔκεινον ποὺ δὲν θέντας την τὴν ἔσπειρε αὐτὸν παράφρο δρόπωτα...

MATILDE SERAO

ΓΝΩΜΙΚΑ**ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ**

Τὸν ἐργατικὸν ἀνθρώποτο τὸν πειράζει ὁ διάβολος, μὰ καὶ τὸ διάβολο τὸν πειράζει ὁ τεμπέλης.

Σ α α δ η

Κατεστατάλησες τὸν καιρό σου καὶ γένι αὐτό τώρα ὁ χρόνος σὲ τοιάζει.

Σ α ἵ ξ π η ο
Ας πούμε, ὅτι ἡ ζωὴ του ἀνθρώπου φτάνει τὰ ἔβδομηντα χρόνια. 'Απ' αὐτά, ποὺ ποσοτὸν εἶναι πραγματικά διέσο μας; 'Απ' απαισθησίους τὸν καιρὸν ποὺ περιέσαις ποιμένειον καὶ ποὺ εἶναι χρόνος νεαρός, ἀντὶ βγάλουμα τὸν καιρὸν ποὺ μᾶς ἀποφορεῖ ἡ οὐληρή βιοτάλη γιὰ τὸ φυμὶ τῆς ζωῆς μὲ ἔκεινον ποὺ σπαταλάμει γιὰ τὶς τοῦ τατενές καὶ ἀσύμμετες ἴντερειες τῆς καθημερινῆς μας ζωῆς, τότε θὰ διαπιστώσουμε μὲ φρονή πόσο λίγος χρόνος μένει στὴ διάθεσι μας γιὰ τὴν αὐτοδιαμόργυρα μας.

Τ ζ ώ ν Λ ο ο ν μ π ο ζ

Ἐξηρα ἀπριθῶν πενήντα χρόνια. 'Αφαιρέσεις ὅμως ἀπὸ τὰς ὥρες ποὺ ἔζησα γιὰ τοὺς ἄλλους καὶ δηλα τὸν εἰσατό μον, καὶ τότε θὰ μὲ βρῆς ωδόμα πολὺ νέον.

Λ ἀ μ π

Υπάρχουν ὥρες ποὺ τὶς ἐξεταλλεύμαστε γιὰ λογαριασμοὺς μας, ώρες ποὺ μᾶς τὶς πλέοντας οἱ συνάθρωτοι μας καὶ ἄλλες ποὺ γλυτροῦν καὶ φεύγουν μέτρ' αὐτὸ τὰ χέρια μας ἀπὸ ἴντερεια δικῆ μας.

Σ ε ν ἐ κ α σ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ**ΠΩΣ ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΑΙ Η ΩΜΟΡΦΙΑ**

(ΤΗ συμβουλές τῆς Φίλης σας)

'Εσ μ ε ο φ ἀ λ δ α ν, 'Ενταῦθα.—'Αν θέλετε νὰ είνει κόσκινα καὶ ἀνθηρὰ τὰ χεῖλη σας καὶ χωρίς νὰ τὰ βάφετε, νὰ τ' αλειφετε πάντε βράδυ, πρὶν πλαγιάσετε, μὲ λίγη γλυκερίνη, ανακατευμένη μὲ ροδόσταγμα γνήσιο ἢ μὲ ποιὸν καλῆς ποιότητος βαζελίνη. Η γλυκερίνη κοκκινίζει ὡραίωτα τὰ χεῖλη. Καὶ ἔτοι, ἀν ἀκολουθήσετε αὐτὴ τὴ συμβούλη μας, καὶ τὰ χεῖλη σας θὰ είνει κόσκινα καὶ δροσερά καὶ θ' ἀπαλλαγήτε ἀπὸ τὰ δάγκφαρα πραγμάτια, ποὺ κωτίζουν πολὺ καὶ πολλὲς φορὲς είνει καὶ βλαβερά.

Λ ε u n i v Χ., Πειραιᾶ—'Αφοῦ τόσο ἐνθυμεῖτε νὰ ἔχετε μαρκής καὶ ποκνές βλεφαρίδες, μὲ ἀλειφετε κάθε βράδυ τὶς οφές των μετανόλαδο ἢ μὲ διαφόραδο, ποὺ μαρφίζει συγχρόνως τὶς βλεφαρίδες.

Παιάνετε πρὸς τοῦτο ἔνα μικρὸ ξιναράκι ἢ ἔνα σπάτο, τούλγετε στὸν ὄψη του λίγο βραστό, τὸ βρέψετε σὲ λίγο ρετανόλαδο ἢ σὲ διαφόραδο καὶ ἀλειφετε μὲ προσοχὴ τὶς οφές τῶν βλεφαρίδων σας, προσέρχοντας πάπια μήτρας ἀγγιστε τὸ βαλβίδον τῶν ματιών σας. Τὸ πρῶτο πλένετε τὰ βλέφαρα σας μὲ λίγο ἀποτελεσματικό ροδόνερο.

'Αλλὰ θὰ ἔχετε τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα, μόνον ἀν ἀκολουθήσετε τακτικά καὶ γὰρ πολὺν καιρὸ τὴν συμβούλη μας.

Π α u n i v Χ., Πειραιᾶ—'Ενταῦθα.—Νῦ μην πάρετε κανένα ἀπὸ τὰ δισκία ποὺ ρεγλαμάρουν ἡ ἐφημερίδες, ἀν δὲν φοτήσετε πρόστα τὸ γιατρό σας.

Είνε πολὺ προτιμώτερο νὰ φροντίσετε ν' ἀδυνατίσετε χωρὶς φάρμακα. ΗΝ ἀπορεύεται δηλαδὴ τὶς λαταρὲς προφορὲς, τὸ ἀμύλον, τὶς οὐλέτες καὶ τὸ πολὺ φυρών. Νῦ τρώτε φρητὸ ψάρι, φητὸ κρέας, κόρτα βραστὰ καὶ φραγματές. Νῦ περιστάτε ἐπίσης τακτικά καὶ ἡμέρα ἐπὶ μᾶλα καὶ νὰ κάνετε σουηδικὴ γηγεναστική. 'Αλλὰ πρέπει νὰ ἔχετε, δηλα τὸ μέντον σωστό καὶ ν' ἀδυνατίσετε πολὺν καὶ ἀποτόμος. Νῦ μήνετε νηστική, ἀλλὰ νὰ τρώτε δισκό πρόπειρε, γιὰ νὰ μήνετε τὶς δινάμεις σας, φάνετε νὰ τρώτε στεγνή τροφὴ καὶ δυναμωτική, που κάνουν είμια; ἀλλ' δηλα καὶ λίπος.

Α π ε ι π ι σ μ ε ν η ν ε ἀ ν ι η η, 'Ενταῦθα.—Γά τὸ πάθημά σας, σᾶς συμβούλευομε γά πάτε σὲ εἰδικὸ δεματολόγον καὶ γρήγορα μαλιστα. Αὐτὸς δῶσε πολὺ μάλιστα βορυκόν ψερό. Τὸ βορυκὸ νέει σὲ τοὺς 100. Ν' ἀπορεύετε τὸ κρασί, τὸ πολὺ κρέας, τὸ τοσί καὶ τὸν καρπὸ καὶ νὰ μή φρεσέτε στενά φρεσμάτα, πρὸ πάντων ζῶντες καὶ κωδούτητα.

Λ ε u n i v Χ., Απάκιες—Γά τὸ κοκκίνισμα τῆς μύτης, σᾶς συμβούλευομε γά πάτε σὲ εἰδικὸ δεματολόγον καὶ ζεστό βορυκόν ψερό. Τὸ βορυκὸ νέει σὲ τοὺς 100. Ν' ἀπορεύετε τὸ κρασί, τὸ πολὺ κρέας, τὸ τοσί καὶ τὸν καρπὸ καὶ νὰ μή φρεσέτε στενά φρεσμάτα, πρὸ πάντων ζῶντες καὶ κωδούτητα.

Τὸ ποτό μπάνιο θὰ γίνει ὡς ἔξης : Βάζετε σ' ἔνα φλυτζάνι τὸ ζεστό βορυκόν ψερό, βυθίζετε μέσου της μήτης σας καὶ τὴν ἀρίνετε ὕστον τὸ νερό γ' αρχίστε νὰ κρυώνετε. 'Αλλὰ προσέξτε, μή βγήτε κατόπιν ἀμέσως ἔξω στὸ ποτό καὶ δέρα, γιατὶ τότε ὑπάρχει κίνδυνος νὰ κριολογήσετε.

Δ ε σ π ο i n l i d a M. D. M., Τρίπολην.—'Απαντῶ μὲ τὴ σειρὰ στὶς ἐρωτήσεις σας:

Γιά τὶς φασίδες νὰ μεταχειρισθῆτε τὴν ἔξης ἀλειφὴ γιὰ τὸ πρωΐ: Οxide de Bismuth 10 γραμμάρια.

Kaoline 8—.

Vaseline 75—.

Καὶ τὸ ἔξης μῆγμα γιὰ τὸ βράδυ :

Colloidium 100 γραμμάρια.

Sulphur Corrosif 0, 5—.

Ἡ φρεσεία αὐτή είνει ἡ πολὺ ἀβλαβής καὶ πολὺ ἀποτελεσματική γιὰ τὶς φασίδες καὶ τὴν συντοτὰ ὁ διάσπορος Πολιωνός δεματολόγος Una, στὴν 'Revue des Sciences des Sciences'.

"Όταν ἡ φασίδες θὰ ἔχεισαντεθοῦν, θὰ πανεύτε τὴν ἐπάλευρη.

Γιὰ τὶς τρυπάτες ποὺ έχετε στὸ δέρμα τοῦ πρόσωπον σας, νὰ μεταχειρισθῆτε κυδωνόνερο, τὸ δέρμα παρασκευάζετε νὰ ἔχησης:

Βάζετε νὰ μείνουν ἐπὶ δρόκετες ἡμέρες σὲ καθαρό ποτὸ φλωρίνη κυδωνόνερον καὶ βρέψετε κατόπιν μ' αὐτό τὸ πρόσωπο σας. Τὸ ούζο καὶ ὁ χυμὸς τῶν κυδωνόνερων ἔχουν τὴν ιδιότητα νὰ σφρέγγουν τοὺς πόρους τοῦ δέρματος. "Όχι, νὰ μή μεταχειρισθῆτε τὴν ἀλιμφή μὲ τὸν ὄνδραργυρο.

Γιὰ τὶς φατεῖδες τῶν ματιῶν μεταχειρισθῆτε τὴν ἔξης ἀλοφή : Lanoline 35 γραμμάρια.

Eau de Brocchieri 15—.

Baume de la Mecque 5—.

"Οσο γιὰ τὴν μεγάλη περιφέρεια, νὰ κάνετε τὴν ἔξης γηγεναστική :

Νῦ περιστάτε κάθε προϊν μὲ σφριγμένους τοὺς μῆν τῶν μηρῶν ἐπὶ κάμπτοση ὥρα. 'Η μέθοδος αὐτὴ δὲν είνει ἀπόμα πολὺ γηγεναστική. Άλλα καὶ πολὺ ἀποτελεσματική.

Η ΦΙΛΗ ΣΑΣ